

प्रगल्भः । इति हैमचन्द्रः । ६ । १३१ ॥ (यथा, इत्युः । ६ । ५८ ।

“चासातिमान्नचटुङ्गैः सहरतः सुनेच्छैः
प्रौढप्रिया नयनविभूमप्रियितानि ॥”

निष्पुणः । इति राजनीर्वणः ॥ (यथा, भाग-
वते । ३ । २ । ६ ।

“ईङ्गतज्ञाः पुरुषोऽप्ना एकारामाण चासताः ॥”
प्रकर्त्त्वैः ऊङ्गैः ॥

प्रौढपादः, यु. (प्रौढः पादो यथा ।) चासनारो-
पितपादतः । आसनोपरिपादतःतद्यसंयोग-
पूर्वकोपवेदा । वस्त्रादिना जातपृष्ठजातुज्ञान-
वन्वः । वस्त्रादिदारा पृष्ठजातुज्ञान्यहृ-
वन्वन्यूर्ज्वकोपवेदा । यथा,—

“चासनारुपादस्तु जातुज्ञान्योक्तव्य ।
ज्ञानवस्त्रविक्षिको यस्तु प्रौढपादः स उच्चते ॥

ज्ञानमात्ममनं होमनं भोजनं देवतार्थनम् ।
प्रौढपादो न ज्ञान्यैत खाध्यायं पिण्डतर्पणम् ॥”

इति काश्यायनः ॥ * ॥

अनेकोऽन्ते दादित्ये भूमित्यमे इष्टकाम
संकीर्त्यभूता इति वौधायनवस्त्रात्मताविधि
आरुपादोपि झूर्यात् । इत्याद्विकात्मवृत्तम् ।

प्रौढा, चौ, (प्रौढः + टाप् ।) नायिकानेदः । ततु-
पर्यायः । चिरिद्यु २ सुवदाः ३ आमा ४
हृदरजाः ५ । इति राजनीर्वणः ॥ यथा,—

“बाला तु तद्वतो प्रौढा उहा भवति नायिका ।
गुणयोगेन इन्द्रिया नारी वशा भवेत्तदा ॥”

जिंशुर्वाहृदृङ् पञ्चपञ्चाशृहर्वपर्यन्तं प्रौढा-
दस्या । यथा,—

“बावोऽग्नौ भवेत्तदा तद्वतो निंशता मता ।
पञ्चपञ्चाशृतो प्रौढा भवेद्वहा ततः परम् ॥”

अस्या वस्त्रत्वकारणं यथा,—
“वस्त्रादिविभूत्यात्मतात्मतात्मतात्मतात् ।
प्रेमदानादिभिः प्रौढा उष्णा च डृष्टाज्ञनात् ॥”

तस्या रमणी दीपो यथा,—
“बाला तु प्रावदा ग्रोता तद्वतो प्रावदादिग्नौ ।
प्रौढा करोति उहृत्वं उहा मरणदा भवेत् ॥”

इति इतिमञ्जरी ॥

सुखादिविभूत्यात्मतात्मतात्मतात्मतात् । नायिका । तत्त्व-
प्रौढा खण्डिता यथा,—

“मातुदीप्त विपद्मपञ्चाङ्गः प्रावद्युजाज्ञत्वकै-
राजिनाननमानतैरौत्तरसुखी चिचापितेवाभवत् ।

रुचं नोक्तवती न वा ज्ञातवती निश्चावकोम्या-
डः ॥

प्रातर्मङ्गलमङ्गला करतदादादर्थमादर्घवत् ॥”

प्रौढा कलहान्तरिता यथा,—
“बावदोः किञ्च नेत्रशीणिमानं

किमकार्यैः करपञ्चवे निरोधम् ।
कलहृं किमधाः कुधा रसच्च

हितमर्थं न विदन्ति देवदृष्टाः ॥”

प्रौढा उल्किता यथा,—
“धारार्बं कुञ्जसंक्षियं विरुद्धालवव्ये

मारकामविनि पितृक्षिमिर ब्रौदी ।

एङ्गामि किञ्च नवनीरधराभिरामो
दामोदरः कथय किं न चमाजगाम ॥”

प्रौढा वासकसज्जा यथा,—

“हतं वयुषि भूषयं चिङ्गासधोरणी धूपिता
काता श्यननश्चिन्दौ ऋमुकवीटिकासम्भृतिः ।

अवारि इविष्णोडृशा भवतमेत्य देवतिष्ठा
स्मृतकलकेतकोऽनुसंधानिभिर्दुर्वैनम् ॥”

प्रौढाभिराकिता यथा,—

“स्मृतदृशिभारभूषराङ्गी
किञ्चलयोक्तमलकान्तिना प्रदेन ।

अथ कथय कथं सहैत गन्तु

यदि न विश्वासु मनोरथो रथः स्त्रात् ॥”

प्रौढा प्रवत्स्यत्प्रितिका यथा,—

“नाथं सुच्चति सुभुवामपि तश्चत्वागे विद्योगच्चर-
क्तेनाहृं विहिताङ्गलिर्यदुपते ! एङ्गामि स्वं

वद ।

तामूलं द्वासुमं पटीरमुदकं यहन्तुभिर्दैवयते
ततु स्त्रादच परच वा किमु विष्वज्ञालावली-
दुःस्त्रहम् ॥”

इति इचमञ्जरी ॥

अन्यतु प्रगल्भाशृद्वे इचमञ्जरी ॥

प्रौढः, चौ, (प्र + वह + क्तिन् । प्रादूहेति
द्विः ।) सामर्थ्यम् । इति सुभवोधव्याकरणम् ।

ततुपर्यायः । उत्तवाहः २ प्रगल्भता ३ अभियोगः ४ उत्तवामः ५ उत्तयोगः ६ कियदेतिका ७
अध्यवसायः ८ चञ्चः ९ । इति हैमचन्द्रः १२ ।

१३ । १४ । (यथा, चायासरिवृक्षागरे । १४ । १५ ।

“यथा यथा च इव्यतोः प्रौढः परिच्छो यथौ ।
तदोक्तया तथा प्रेम नवीभावभिरायतौ ॥”

प्रौढः, चि, (प्र + चोयः चायनयने + अच् ।)

निष्पुणः । इति केचित् ॥

प्रौढपदः, यु, (प्रोहो गौल्कस्येव पादा यावामिति
प्रोष्ठपदा नश्चविषेषाः । तद्युक्ता पौर्यमासी ।

प्रौढपद + “चञ्चेव शुक्तः कालः ।” ४१२३।
इति अच् । दीप । प्रौढपदी पौर्यमास्यस्मिन् ।

प्रौढपदी + “चालिन् पौर्यमासीति ।” ४१२३।
इति अच् ।) भावमात्रः । इवमरः । ३ । १३२३।

(यथा, महाभारते । १५ । १०६ । ८८ ।

“प्रौढपदू यो मादेकाहारो भवेत्तरः ।

ध्वनाद्वं स्त्रीतमवलम्बैर्यत्यं प्रतिपदते ॥”

प्रौढपदासु भवेत् चि । इति चिह्नात्मकौतुहलै ।

७ । ३ । १८ ।

प्रौढपदैः, यु, (प्र + जह + कः । प्रादूहेति द्विः ।)

प्रकर्त्त्वैः ऊङ्गैः । इति सुभवोधव्याकरणम् ।

प्रकृत, च भक्तये । इति कविक्षण्डुः ॥ (भा०-

उभ०-सक०-सेट् ।) अन्तःश्यामतीययुक्तः । च,
ज्ञातवते इति दुर्गादासः ॥

प्रकृतः, यु, (प्रकृते भक्तये विहगादिभिरिति । ज्ञात-
+ कर्मणि चन् ।) द्वचविषेषः । पाक्षुङ् इति

भावा । ततुपर्यायः । चटी २ पक्षीटी ३ । इव-
मरः । पर्याटिः ४ चाचा ५ बौद्धा ६ जटिः ७ ।

इति ज्ञातवतीकौ । चपीतवः ८ चौरी ९

सुपार्थः १० कमण्डलः ११ इन्द्रज्ञी १२ अव-
दोहश्चाखौ १३ गर्वभाषः १४ कपीतकः १५

डृपरीहः १६ प्रवकः १७ इवज्ञः १८ महा-
वतः १९ । इस्त्वच्छप्रयायः । स्त्रातः २०

सुशीतः २१ श्रीतवर्यकः २२ पुष्टः २३ महा-
वरीहः २४ इस्त्वप्रयः २५ पित्रिः २६ भिद्वरः
२७ मङ्गलच्छायः २८ । अस्य गुणः । कटु-
त्वम् । कवायत्वम् । शिशिरत्वम् । रक्तदोष-
मङ्गलभूमप्रापापनश्चिलच्च । इति राजनि-
चैरणः ॥ व्रत्योनिमदाहपित्रकापशोथरक्त
पित्रनाशिलच्च । पर्वती च ज्ञायामपि । इति
भावप्रवाणः ॥ कन्द्रियालठाकः । हौपेदः ।

चान्त्यत्यर्थः । इति मेहिनी । वै, १७। प्रकृतः ।
ज्ञातवैषः, यु, (ज्ञातवैषप्रलक्षितो हीपः ।) तस्म-
द्वैपात्मर्गत्वैषप्रविषेषः । तस्य विवरणं यथा,
स्त्रत ज्ञात्य ।

“ज्ञात्वैषप्रथा विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ।
स्त्रैर्द्युषिला चौरीदं ज्ञात्वैषो वावस्थानः ॥

ज्ञात्वैषो च विप्रेन्द्राः सप्तास्त्र ज्ञात्वैषवत्ताः ।
ज्ञात्वैषायातः सुपर्वाणः चिष्वासंविवेविताः ॥

गीमेदः प्रथमस्तेषां द्वितीयज्ञनं उच्चते ।
नारदो दुष्कृभिर्यो वोमश्च अथभूताः ॥

विभाषः चम्पमः प्रोक्तो व्रजाण्डवृत्त्वावहमः ।
तत्र द्विविश्वर्यवैषः चिष्वैष भगवानजः ।
ज्ञात्वैषते स विश्वात्मा चाक्षी सर्वस्य विवरकः ।

तेषु पुण्या जनपदा नाधयो वाधयोप्ति च ।
न तत्र प्रापकस्त्राः पुरवा वा कदाचन ।

तेषां ज्ञात्वैषो चैव वर्णाण्डु चासु वृत्ताः ।
तातु ज्ञात्वैषयो नित्यं पितामहस्तुपाते ।
अगुणता शिष्वी चैव विपाशा चिदिवा ज्ञाता ।

अवत्ता सुकृता चैव नामतः परिकौर्मिताः ।
हृद्रनवद्यक्षसंखातः चर्दीदि सुवृकृच्छिपि ॥

न वै तेषु शुग्रावस्थाः पुरवा च विद्यातुषः ।
अर्थातः कङ्गवाचैव विद्या भावित्वस्थाः ॥

ज्ञात्वैषिविविट्युद्याक्षसिन् हीपे प्रकौर्मिताः ।
इच्छते भगवान् चौमो वर्णेष्वत्त्वं निवासिभिः ॥

तेषाच्च सोमसाकुर्यं साकृप्यं सुनिषुद्धवाः ।
पञ्चवर्षसद्यायिं लीपनि च लिरामयाः ॥”

इति कौर्म्मं सुवनकोवि ४६ अध्यायः ॥ * ॥

अथ च “कविवृत्वा च । अतःयदं ज्ञात्वैषीनं
प्रमाणलक्ष्यत्वात्मानतो वर्णविभाग उपवर्णते ।

ज्ञात्वैषो यावतुप्रमाणविश्वारस्त्रावता चारो-
दधिना परिवेषितो यथा मेषर्चम्बुखीन । लक्षी-
दधिनो यथा प्रितिला वाह्नीपवनेन । लक्षी-
ज्ञात्वैषो वीपाक्षीतिकरो हिरण्यय उत्तितो
यत्रामिरपात्मे सप्तजिङ्गः । तस्यादिपतिः प्रिय-
व्रतालत्वं इच्छजिङ्गसं हीपं सप्तवर्षाणि विभूत्य
सप्तवर्षानामन्य आत्मजेय आकलय स्वयमाल-
योगेनोपराम । श्रिवं वर्षं सुभद्रं ग्रामं चैम-